

[Hans Hækkerup.]

fremhæve. Men den slags bestemmelser er der ingen, der tænker sig at bringe i forslag herhjemme.

Det ærede medlem har ligesom andre peget på faren ved denne lovgivning udfra den betragtning, at den kan bringes i anvendelse af en fremmed besættelsesmagt. Jeg tror, at det heroverfor er tilstrækkeligt at henvise til de bemærkninger, den norske professor Castberg herom har gjort i propositionen i det norske storting. Han siger her — jeg citerer ikke ordret, men blot så nogenlunde —, at en okkupationsmagt bruger sine egne retsbestemmelser; en okkupationsmagt kræver mere vidtgående retsbestemmelser, end den nationale lovgivning normalt indeholder, og har videregående formål med sine bestemmelser. Og han føjer til, at vel er det rigtigt, at en marionetregering kan bruge sådanne bestemmelser, men — siger han — en sådan regerings virksomhed bliver ikke mere legal af den omstændighed, at der findes sådanne bestemmelser, og eksistens eller mangel på eksistens af sådanne bestemmelser hindrer jo heller ikke en sådan marionetregerings virksomhed. Jeg tror derfor, man har været lidt for tilbøjelig til at overvurdere betydningen af denne argumentation.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, at det er rigtigt, at konfiskationsbestemmelsen ikke fandtes i det sagskyndige udvalgs forslag, men blev indsat i folketingsudvalget. Jeg er slet ikke blind for, at en konfiskationsbestemmelse kan have den ulempe, at den rammer andre end de skyldige, men når vi i folketingsudvalget lagde så megen vægt på at få denne bestemmelse med, var det udfra hensynet til den præventive betydning af den overfor bagmændene til femtekolonnevirksomheden, og fordi vi havde, jeg havde nær sagt, en instinktiv fornemmelse af, at hvis ikke bestemmelsen fandtes, ville man synes, der manglede noget virkelig væsentligt for, at man kunne ramme de folk, der stod bagved femtekolonnevirksomheden.

Thestrup: Jeg takker den højtærede justitsminister for den udførlige besvarelse af og for redegørelsen for de spørgsmål, der er rejst her.

Må jeg sige til de ærede medlemmer hr. Johs. Christiansen og hr. Helge Madsen, at når jeg mener, det er nødvendigt at holde på dødsstraf i forbindelse med denne lovgivning, er det bl. a. netop for at undgå, at der skal kunne blive tale om en lovgivning

med tilbagevirkende kraft efter en besættelse. Et af de ærede medlemmer var inde på dette, og jeg tror det er et synspunkt, vi ikke må lade være med at tage med i betragtning.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om den sene argumentation fra min side overfor de af professor Mogens Fog fremsatte betragtninger. Vel er min argumentation sen, men det forekommer mig dog, at den ikke er for sen, thi det synes, som om det ærede medlem intet som helst — i alt fald ikke endnu — har fået ud af denne argumentation. Jeg tror, at hvis det ærede medlem læste mine udtalelser igennem — det er jo muligt, det ærede medlem ikke har hørt dem, det er ikke altid lige morsomt at høre på de taler, der bliver holdt herfra —, ville det ærede medlem finde svar på praktisk talt hvert eneste af de spørgsmål, han stillede, og sådanne svar, at det ærede medlem, hvis han ville være ganske ærlig og ikke bruge talerstolen rent agitatorisk, ville være fuldt tilfreds med dem. Der er svar både på spørgsmålet om definitionen af, hvad „besættelse“ betyder; der er svar på, hvorledes en modstandsbevægelses stilling bliver i tilfælde af en besættelse, og der er også svar på, hvorledes forholdet er med hensyn til opgivelse af landets bestemmelsesret.

Jeg skal ikke inlade mig på nogen længere debat med det ærede medlem; vore anskuelser er så forskellige, ja, jeg kan vel næsten sige, at det er som vi i sin tid lærte i historien: hvad det ærede medlem tilbeder, brænder jeg, og hvad jeg tilbeder, brænder det ærede medlem. Der er i alt fald en sådan forskel mellem os og vore anskuelser, at jeg tror, det er forgæves herfra at argumentere overfor hinanden. Men der er en enkelt ting, som jeg dog finder det nødvendigt at sige til det ærede medlem. Det ærede medlem rettede heroppefra en halv beskyldning, måske ikke nogen rigtig beskyldning, men dog en halv beskyldning mod nuværende regionschef, oberstløjtnant Skjoldager for at have hvervet til en magt, der stod i venskabeligt forhold til Tyskland. Såvidt jeg ved, drejer det sig om, at oberstløjtnant Skjoldager, der deltog som frivillig i den første Finlandskrig, hvervede folk til Finland under den første krig. Her må jeg minde det ærede medlem om, at det var vist på et tidspunkt, da Sovjetunionen var i nøje venskabsforbund med Tyskland. Det var vist netop på det tidspunkt, da udenrigsminister von Ribbentrop blev modtaget af de russiske militærorkestre med Horst Wessel-sangen.